

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/522/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413206217
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413206217.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: F. S., bytom N., O. XXX/XX, o zaplatenie 1 041,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. septembra 2014, č. k. 4C/257/2013-85 a proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. marca 2015, č. k. 4C/257/2013-116, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. septembra 2014, č. k. 4C/257/2013-85 z r u š u j e .

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. marca 2015, č. k. 4C/257/2013-116 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zo dňa 29. 09. 2014, č. k. 4C/257/2013-85 prerušil predmetné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred súdnym dvorom Európskej únie pod číslom veci C-328/14. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a skutočnosťou, že Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10. 05. 2014 predložil Súdnemu dvoru Európskej únie v Luxemburgu prejudiciálnu otázku v znení: „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha voči odporcovi zaplatenia pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Navrhovateľ si uplatňuje právo zo zmenky na zmenkovú sumu 1 038,13 eura spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 118,13 eura od 04. 05. 2010 do 26. 09. 2010, 1 068,13 eura od 27. 09. 2010 do 16. 06. 2011, 1 038,13 eura od 17. 06. 2011 do zaplatenia, ako aj 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 1 118,13 eura od 03. 08. 2010 do 26. 09. 2010, 1 068,13 eura od 27. 09. 2010 do 16. 06. 2011, 1 038,13 eura od 17. 06. 2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,73 eura a náhradu trov konania. Súd poznamenal, že mu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10. 05. 2014, v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s. r. o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705 proti odporcovi - fyzickej osobe, o plnenie zo zmenky, bola predložená Súdnemu dvoru

Európskej únie podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 115, 2008 "ZFEU") a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii bola predložená prejudiciálna otázka vo vyššie uvedenom znení. Krajský súd v Prešove koná v tejto právnej veci ako súd odvolací, pretože zamietajúci rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním navrhovateľa, ktorým odvolateľ poukázal na to, že si uplatňuje právo zo zmenky a na rozhodnutie vo veci nie sú právne významné ustanovenia zmluvy, z ktorej zmenka vznikla. Krajský súd v Prešove v odôvodnení citovaného uznesenia uviedol aj to, že z jeho rozhodovacej činnosti mu je známe, že základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky (spoločnosťou POHOTOVOST s. r. o.) a odporcom má spotrebiteľskú povahu. Odvolací súd to zistil po pripojení exekučného spisu od exekučného súdu, v ktorom pôvodný majiteľ zmenky vymáhal plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe rozhodcovského rozsudku. V čase vzniku zmluvy bol účinný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., ktorý transponoval smernicu Rady 87/102 z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola už v minulosti vyhodnotená v exekučnom konaní ako rozporná s právom Európskej únie, keďže v zmluve nebol uvedený údaj RPMN a v zmluve bola obsiahnutá sankcia, ktorá bola v aplikačnej praxi súdov vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, konkrétne úrok z omeškania vo výške 91,25 % ročne. Spoločnosť POHOTOVOST s. r. o. následne indosovala zmenku vzniknutú zo spotrebiteľskej zmluvy na navrhovateľa. Odvolací súd ďalej uviedol, že v konaní ide o právo zo zmenky a vznikla otázka abstraktnosti zmenky a značne problematického skúmania kauzy právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. S tým súvisí právna otázka oprávnenia ex offo súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok v súdnom konaní, v ktorom sa uplatňujú práva zo zmenky. Taktiež vznikla otázka oprávnenosti ex offo posudzovania porušenia vnútroštátneho práva na základe transpozície smernice Rady 87/102 EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týka spotrebiteľského úveru, podľa ktorého sa pri neuvedení RPMN považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že sa zdá, že indosáciou zmenky sa sleduje obídienie práva Európskej únie. Súd totiž v konaní o právach z indosovanej zmenky v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla (najmä § 495 Občianskeho zákonníka a § 17 zmenkového zákona). Tak vzniká obava, že právna konštrukcia indosácie zmenky s využitím tretej osoby (indosatára) umožní od spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou dodávateľa uvádzať RPMN. Súd totiž v zásade nie je oprávnený v konaní o právach z indosovanej zmenky posudzovať právny dôvod a povahu právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Na týchto zásadách založil navrhovateľ svoj návrh zo zmenky. Zdá sa, že po indosácii zmenky vzniká ešte väčšie nebezpečenstvo porušenia práv spotrebiteľa než v rozhodcovskom konaní, pretože po indosácii zmenky je nielenže obava, že spotrebiteľ nepoukáže na nekalé zmluvné podmienky, ale ani na ne v zásade poukázať nemôže. Rovnako sa znemožňuje spotrebiteľovi poukázať na porušenie práv, ktoré sú mu garantované za stavu, že sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedol údaj o RPMN. Spotrebiteľ nemá takmer žiadnu možnosť vstúpiť do vzťahu medzi indosantom a indosatárom. Z obsahu spisu nie je možné vyvodiť konanie indosatára (žalobcu) na škodu spotrebiteľa a spotrebiteľ má značne sťažené podmienky podľa § 17 zmenkového zákona poukázať na porušenie jeho práv zo zmluvy a sťažené podmienky poukázať na kauzu právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Otázna je súladnosť vnútroštátneho práva s princípom efektivity unijného práva a či právna úprava, akou je relevantná právna úprava vo veci samej neprimerane sťažuje až na hranici úplného znemožnenia spotrebiteľovi výkon jeho práv na ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a na ochranu pred porušovaním povinnosti dodávateľa uvádzať RPMN v zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Listom zo dňa 08. 07. 2014 spisovej značky 968850 SK Súdny dvor Európskej únie potvrdil Krajskému súdu v Prešove doručenie návrhu na začatie konania o prejudiciálnej otázke sp. zn. odvolacieho súdu 6Co/132/2013 dňom 04. 07. 2014 s tým, že konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie je vedené pod číslom veci C-328/14. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod sp. zn. 4C/257/2013 je zaplatenie 1 041,86 eura s príslušenstvom, ktoré si navrhovateľ uplatňuje právom zo zmenky. Predmetom odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove 6Co132/2013 je zaplatenie peňažnej sumy právom zo zmenky. Označené súdne konania majú spoločného nielen toho istého navrhovateľa, ale aj charakter veci samej, keď v oboch prípadoch sa jedná o spotrebiteľské veci a ten istý navrhovateľ sa domáha peňažného plnenia právom zo zmenky. Je v súlade s princípom právnej istoty, aby sa obdobné právne veci posudzovali a rozhodovali rovnakým spôsobom. V súdnej veci je zásadné zodpovedanie prejudiciálnej otázky, či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského

štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Konanie o prejudiciálnej otázke prebieha pred Súdny dvorom Európskej únie pod číslom veci C-328/14 a bolo iniciované uznesením Krajského súdu v Prešove 6Co/132/2013 zo dňa 10. 05. 2014. V prípade, že Súdny dvor Európskej únie zodpovie na prejudiciálnu otázku kladne, súd môže posudzovať spotrebiteľskú zmluvu napriek indosácii zmenky a napriek prísnej formálnosti a abstraktnosti zmenkového práva a tak sa mu otvorí možnosť vykonať ex offio súdnu kontrolu aj prípadnej neprijateľnosti zmluvných podmienok. Záverom súd uviedol, že konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože pred Súdny dvorom Európskej únie pod číslom veci C-328/14 prebieha konanie, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o predložení prejudiciálnej otázky. Podľa jeho názoru v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať, bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré citoval, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013 bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci a označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. V súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa a ktoré zároveň potvrdzuje ním uvedené závery. Zároveň dal do pozornosti odvolacieho súdu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/89/2013 zo dňa 22. 01. 2014. Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1 - 22. Prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a zavádzajúca Súdny dvor, keďže nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Zdôraznil, že možnosti ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Konštatoval, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou zdôraznil, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ, podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné podľa neho položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ.

Ďalším uznesením zo dňa 23. 03. 2015, č. k. 4C/257/2013-116 Okresný súd Nové Zámky rozhodol, že vedľajšie účastníctvo Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, na strane odporcu je prípustné. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 93 ods. 1 - 3 Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha voči odporcovi zaplata 1 041,86 eura s príslušenstvom. Podaním zo dňa 30. 10. 2014 oznámilo vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. Janka Kráľa, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, pričom ide o právnickú osobu, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Navrhovateľ k vedľajšiemu účastníctvu na strane odporcu zaujal postoj vo vyjadrení zo dňa 09. 02. 2015, ktorým vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní z dôvodu, že konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán v konaní je upravený označeným nariadením, a to odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v OSP. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Navrhovateľ ďalej dopĺňa svoju

argumentáciu o názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený uznesením Najvyššieho súdu SR z 30. 10. 2013, sp. zn. 6Cdo/357/2012, ktorý sa vyjadril k otázke prípustnosti podania odporu vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu. Taktiež poukázal na nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s Ústavou SR, konkrétne s článkom 19 ods. 2 a 3. V danom prípade je predmetom konania plnenie zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere, teda ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, čím nároky navrhovateľa budú posudzované aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa, preto vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, ako právnickej osoby, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, je v súlade s § 93 ods. 2 OSP. Súd mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre to, aby v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu mohlo vystupovať Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., ktoré sa stalo vedľajším účastníkom v okamihu, keď došlo súdu jeho oznámenie, že vstupuje do konania na strane odporcu a odporca voči tomuto vstupu nemal námietky. Keďže pre vstup tejto právnickej osoby boli splnené zákonom ustanovené podmienky, rozhodol súd tak, ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia. Ďalej poznamenal, že Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že v zásade prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív, ktoré sa nachádzajú v prílohe Nariadenia č. 861/2007. Táto osobitná forma konania však nevylučuje, aby sa v takomto konaní mohol prejavíť účel vedľajšieho účastníctva, ktorým je pomoc účastníkovi v spore. V zmysle čl. 5 ods. 1, citovaného nariadenia, môže súd nariadiť aj ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada aj niektorý zo strán. Z toho vyplýva, že sa nejedná o typické skrátene konanie, ktoré by bolo totožné s rozkazným konaním. Otázkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva je teda potrebné posudzovať v zmysle OSP s poukazom na čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, keďže samotné nariadenie neobsahuje vlastnú úpravu vedľajšieho účastníctva. Ďalej dodal, že na vyslovenie prípadného nesúladu ust. § 93 ods. 2 OSP s Ústavou SR je oprávnený jedine Ústavný súd SR a nie všeobecné súdy, preto sa touto námietkou súd bližšie nezaoberal, len dodal, že predmetné ustanovenie je aj naďalej súčasťou právneho poriadku SR, a preto je pre súd záväzná. Záverom súd dodal, že s účinnosťou od 01. 01. 2015 nastala zmena ust. § 93 ods. 3 OSP spôsobom uvedeným vyššie, a to zákonom č. 353/2014 Z. z. Pre absenciu prechodných ustanovení a za situácie, keď vedľajší účastník na strane odporcu oznámil dňa 11. 11. 2014 vstup do konania podaním zo dňa 30. 10. 2014, postupoval súd v zmysle ust. § 93 ods. 3 OSP v znení do 31. 12. 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poznamenal, že konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán je upravený označeným nariadením, ktoré je odlišné od vnútroštátnej úpravy v OSP. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Dodal, že mu nie je zrejmé, prečo konajúci súd nepostupuje podľa procesných pravidiel označeného nariadenia aplikuje prednostne vnútroštátne právo. Žiadal súd, aby v záujme podpory základných práv a v záujme zásad uznaných v Charte základných práv Európskej únie rešpektoval jeho právo na spravodlivý proces. Pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01. 01. 2015, teda pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. uviedol, že konajúci súd je povinný zabezpečiť si vyjadrenie účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpil. Len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nemôže automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasť na konaní a taktiež, že osoba, popri ktorej vstúpil do konania s takýmto úkonom súhlasí. Tento postup vychádza z judikatúry NS SR, podľa ktorej ani vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov nemôže do konania vstúpiť proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že takáto účasť vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá, pretože by sa prial povaha a účelu občianskeho súdneho konania. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR z 05. 02. 2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 (R 62/2014). Taktiež poukázal na nesúlad ust. § 93 ods. 2 s Ústavou SR, konkrétne s článkom 19 ods. 2 a 3, ktorý vyplýva z toho, že právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa sa na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám dostávajú k údajom o prebiehajúcich konaniach v spotrebiteľských veciach, do ktorých vstupujú v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP. súd o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhoduje len na návrhu. v praxi teda tieto právnické osoby hromadne vstupujú do konaní v spotrebiteľských veciach a v prípade, ak navrhovateľ nepodá návrh na rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva, resp. ak nevznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, získava vedľajší účastník prístup k osobným údajom spotrebiteľa. Vedľajší účastník často koná bez toho, aby bol aspoň v minimálnom kontakte s

účastníkom konania. Záverom dodal, že v prípadoch, kedy do konania na strane spotrebiteľa vstupuje ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je namieste vyžadovať súhlas spotrebiteľa s takýmto vstupom, čím by sa zabránilo porušovaniu jeho ústavných práv. Dodal, že pre oznámiť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu po 01. 01. 2015, je povinnosťou vedľajšieho účastníka, ktorý vstupuje do konania z vlastného podnetu súčasne s oznámením o vstupe do konania predložiť konajúcemu súdu aj súhlas účastníka konania, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliadne. Zo znenia samotnej úpravy teda vyplýva, že vedľajší účastník je povinný spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje, a to bez možnosti dodatočného doloženia súhlasu. V tomto smere poukázal na nové znenie odsekov 5 a 6 § 93 OSP. V prípade, ak by odporca so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasil, poukázal na to, že vzťah medzi navrhovateľom ako nadobúdateľom zmenky a odporcom ako vystaviteľom zmenky sa spravuje zákonom č. 191/1950 Sb. Predmetom daného konania nie je konanie, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, a preto nie je možno pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Záverom poukázal na rozhodnutie NS SR z 30. 10. 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal obe napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa v zmysle § 212 ods. 1 OSP, rozhodol o odvolaní bez prejednávania na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že podanému odvolaniu navrhovateľa smerujúcemu proti uzneseniu č. k. 4C/257/2013-85 zo dňa 29. 09. 2014 je potrebné vyhovieť s poukazom na to, že po rozhodnutí prvostupňového súdu odpadol dôvod, pre ktorý v danej veci došlo k prerušeniu konania a pokiaľ ide o odvolanie smerujúce proti uzneseniu č. k. 4C/257/2013-116 zo dňa 23. 03. 2015 dospel súd k záveru, že je dôvodné, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že k prerušeniu konania súdom prvého stupňa došlo v dôsledku predloženia prejudiciálnej otázky Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/132/2013, o zodpovedaní ktorej sa začalo prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ pod C-328/14. V dôsledku predloženia prejudiciálnej otázky Okresný súd Nové Zámky prerušil konanie vedené pod sp. zn. 4C/257/2013 až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, a to z dôvodu, že rozhodnutie o predloženej prejudiciálnej otázke v konaní pod C-328/14 môže mať význam pre rozhodnutie súdu aj v tomto konaní.

V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zistil, že prišlo k zmene skutkových okolností, ktoré majú významný vplyv na jeho rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa na súde podanom dňa 16. 10. 2014. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že uznesením predsedu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 17. júna 2015 došlo k výmazu veci C-328/14 z registra Súdneho dvora, v dôsledku späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania navrhovateľom, teda Krajským súdom v Prešove.

Odvolací súd má s poukazom na späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania za preukázané, že odpadol skutkový a právny dôvod, pre ktorý bolo napadnuté uznesenie súdom prvého stupňa v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/257/2013 vydané. V dôsledku výmazu veci C-328/14 z registra Súdneho dvora by bolo rozhodovanie odvolacieho súdu o prerušení konania bezpredmetné, a to vzhľadom na zákonnú dikciu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP upravujúcu fakultatívne možnosť prerušenia súdneho konania. Vzniknutá procesná situácia primäla odvolací súd postupovať v intenciách ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, v dôsledku ktorého rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. 09. 2014, č. k. 4C/257/2013-85, pretože išlo o uznesenie procesnej povahy (nie vo veci samej), súd ho vydal bez návrhu a v čase vydania napadnutého uznesenia existujúce dôvody pre jeho vydanie dodatočne zanikli.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil

vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí. Podľa § 92 ods. 1 OSP, na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Podľa § 93 ods. 1 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Odvolací súd má z obsahu spisového materiálu za preukázané, že v predmetnej veci je predmetom konania nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. V priebehu konania bolo súdu prvého stupňa dňa 11. 11. 2014 doručené podanie zo dňa 30. 10. 2014, v ktorom do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník vstúpilo Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 24. 11. 2014 vyzval odporcu, aby sa vyjadril, či súhlasí so vstupom Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., do konania, ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane, t. j. na strane odporcu. Zároveň dňa 20. 01. 2015 oznámil vstup spotrebiteľského združenia aj navrhovateľovi. Odporca sa k predmetnej výzve nevyjadril. Navrhovateľ podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 11. 02. 2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti, o ktorej súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že rozhodol, že vedľajšie účasti predmetného združenia je prípustné.

Odvolací súd zastal k predmetnej veci rozhodné stanovisko, v rámci ktorého sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Odvolací súd súhlasí s tým, že samozrejmom súčasťou pôsobenia právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitných predpisov, je aj pomoc účastníkovi súdneho sporu z pozície vedľajšieho účastníka. Odvolací súd však v tomto smere poukazuje na zákon č. 353/2014 Z. z., ktorým sa novelizovalo ustanovenie § 93 OSP s účinnosťou od 01. 01. 2015 tak, že v prípade, ak do konania ako vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa, je povinná predložiť konajúcemu súdu spolu s oznámením o vstupe do konania aj súhlas účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Len samotné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemôže v zmysle § 93 ods. 3 OSP automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasti v konaní bez toho, aby osoba, popri ktorej vedľajší účastník v konaní vystupuje, s jeho vstupom aj súhlasila. Odvolací súd poznamenáva, že hoci oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 11. 11. 2014, teda za účinnosti § 93 ods. 3 OSP k 31. 12. 2014, avšak súd prvého stupňa o prípustnosti vedľajšieho účasti rozhodoval dňa 23. 03. 2015, teda za účinnosti už novej právnej úpravy. Vzhľadom k uvedenému má odvolací súd za preukázané, že v rozhodovaní o prípustnosti, resp. neprípustnosti vedľajšieho účasti prišlo zo strany súdu prvého stupňa k nesprávnemu právnemu posúdeniu, a to v dôsledku toho, že postupoval v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej k 31. 12. 2014. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd vo veci rozhodol procesným postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a § 221 ods. 2 OSP tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právného posúdenia. V ďalšom konaní súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP) vec opätovne preskúma tak, aby odstránil odvolacím súdom vytýkané nedostatky.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd vo veci rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.